KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
6 F.
IN NEDERLAND 40 Cts
17

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE MAN DIE DE NACHT OVERWON

door Raymond REDING

DE DOKTER KOMT IN VLIEGENDE VAART NAAR HET HUISJE VAN DE FAMILIE BRAILLE GEREDEN. IS ER DAAR MISSCHIEN EEN ONGELUK GEBEURD ?

In het jaar 1812, te Coupvray, een klein dorp van Ile-de-France in Frankrijk.

Louis, een jongetje van drie jaar, speelt in de werkplaats van zijn vader, Simon-René Braille, een zadelmaker.

Mijnheer Braille ! Mijnheer de markies brak z'n stijgbeugelriem...

Kan je die onmiddellijk herstellen ?

Ik kom, mijnheer Jozef, ik kom !

De bengel moet een ogenblik alleen blijven en dan schiet hem iets te binnen...

Hij klautert op een bankje en grijpt naar het mes dat zijn vader, boven op de kast heeft gelegd...

Ik wil doen als vader... zadelmaker spelen...

Maar Louis maakt een verkeerde beweging, tuimelt van z'n bankje en het scherp mes dringt diep in z'n oog...

Op z'n gehuil komen vader en moeder toegesneld...

God ! De kleine is gewond !

Louis, jongen toch... wat heb je gedaan ?

Wat 'n ramp !... Dokter, denk je dat je het oog nog kunt redden ?

Het mes drong diep in het oog, Mevrouw. Maar, je mag de hoop nooit opgeven ! Ik kom deze avond nog eens kijken... Denk er om dat Louis heel stil moet blijven liggen...

De ouders van Louis leven een week tussen vrees en hoop...

Mijnheer Braille, ik kan je de waarheid niet langer verbergen. Alle zorgen mochten hier niet baten, Louis verloor z'n beide ogen...

Louis is blind... blind... voor altijd blind !

De knaap is vijf jaar als zijn vader hem naar de dorpsschool leidt...

Ik denk wel dat Louis goed zal leren, meester.

Louis heeft een buitengewoon goed geheugen en kan goed volgen tijdens de lessen.

In het jaar 1819 is Louis tien jaar. De pastoor komt op bezoek...

Weet je dat er te Parijs een speciale school is voor blinden ? Stuur Louis er naartoe, hij zal er een flinke stielman worden die z'n eigen brood kan verdienen.

Ik kan het niet over m'n hart krijgen de jongen van huis te sturen !

Maar als het voor het welzijn van Louis is.

Enkele weken later vinden we Louis terug als leerling van het Koninklijk Instituut voor Jonge Blinden te Parijs...

Om te lezen bestond er toen slechts één methode, die van Valentin Haüy. Het waren gewone letters in relief gedrukt...

Maken je leerlingen vorderingen ?

Niet veel, mijnheer de inspecteur. Drie procent van hen moet vijf à zes jaar studeren alvorens ze er in slagen een boek te lezen!

Louis is een intelligente en vlijtige jongen en ieder jaar kaapt hij het grootste aantal prijzen weg...

1828. Louis is negentien jaar en wordt zelf leraar aan het Koninklijk Instituut benoemd.

Mijnheer Braille, ik leer het nooit ! Het is te moeilijk, te ingewikkeld !

Ween maar niet. Ik weet hoe moeilijk het is te leren lezen als je daarvoor je ogen niet kan gebruiken.

Heer, help me. Help me. Ik zou iets willen doen voor die ongelukkige kinderen, hen leren lezen en de weg naar al de wetenschappen openen...

Help me, Heer, om de zwarte nacht waarin wij leven te doorboren...

De jonge leraar zoekt zijn troost in de muziek. Hij heeft nooit muziek geleerd maar hij houdt er van en speelt piano op het gehoor. Iedereen weet dat het gehoor van de blinden buitengewoon scherp is en zij bijzonder gevoelig zijn voor muziek...

Een jong meisje, dat voor de jongste blinden van het Instituut zorgt, hoort Louis spelen...

Ik wist niet dat je componist was, Mijnheer Braille! Wat voor 'n prachtig stuk speel je daar?

!

Je lacht me uit, juffrouw Theresa ! Ik weet niets af van muziek...

Maar als m'n vingers over het klavier glijden, ben ik gelukkig en schep ik weer moed om verder te gaan...

Ik lach je niet uit, mijnheer Braille. Ik meen wat ik zeg. Zou je niet willen dat ik je muziekles geef ? Ik zal ieder stuk voorspelen, ik wijs je de toetsen en je speelt me na op het gehoor...

Louis wordt in korte tijd een knap muzikant en het is met vreugde dat hij de orgels bespeelt van arme kerken en kloosters...

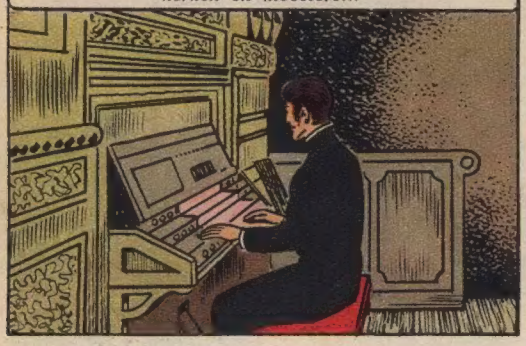

Op zekere dag in de straat

Mijnheer, zou u niet zo vriendelijk willen zijn dit adres te lezen ?

Heel graag ! Het moet triestig zijn blind te wezen en niet te kunnen lezen...

Ik heb bij het leger een kapitein gekend, die een systeem had uitgevonden om alle boodschappen in een stikdonkere nacht te lezen zonder licht te moeten gebruiken !

Met een pennemes maakte hij bepaalde tekens op een stuk karton. We wisten natuurlijk wat ieder teken wilde zeggen en konden ze lezen, of beter voelen, met onze vingers. We noemden dit « het gesneden schrift ». Dat was lang niet zo dom !

Dat gaf Braille een idee : Een schrift dat bestond uit punten in relief. Voor iedere letter van het alfabet zouden de punten op een andere wijze bij elkaar geschikt worden...

Nacht aan nacht zit de jonge leraar aan zijn schrijftafel en zoekt naar een makkelijk, eenvoudig en practisch alfabet dat de blinden vlug zouden leren...

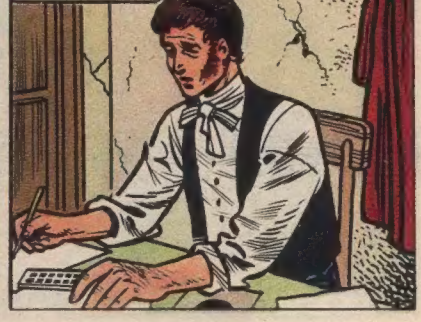

Hij trachtte niet de bestaande lettertekens na te bootsen. Hij wilde iets nieuws. Hij volgde de logische orde van het alfabet doch verving iedere letter door een bepaald aantal punten. Wanneer men de éérste tien letters van het alfabet bij middel van punten kon lezen, dan kwam de rest vanzelf.

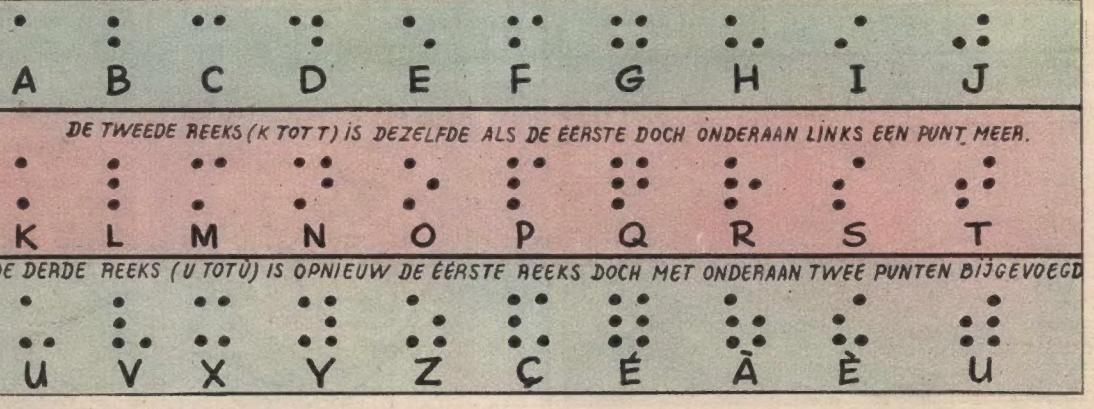

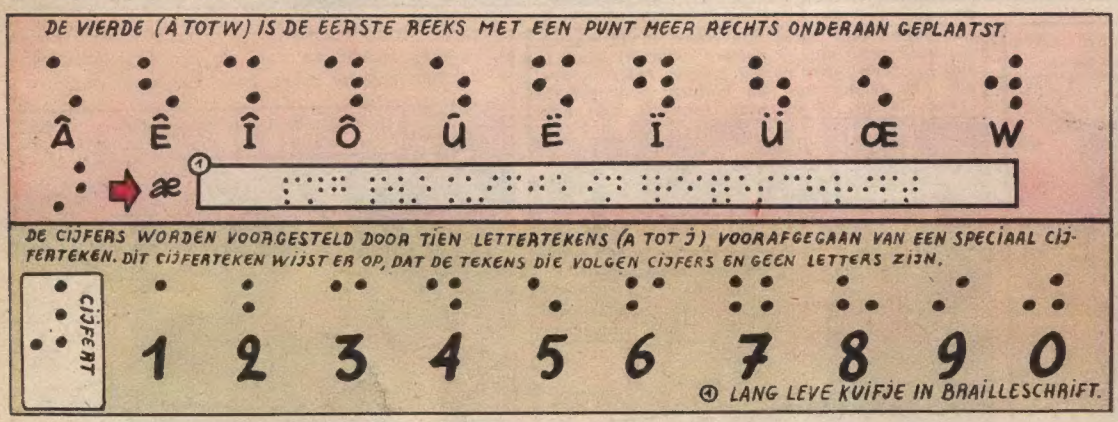

Dank U, Heer. Ik geloof dat ik het gevonden heb...

Kinderen, ik zou jullie een nieuw alfabet willen leren...

Iedere groep punten in relief stelt een letter van het alfabet voor...

Na enkele dagen...

Mijnheer Braille, het is heel makkelijk zo te leren lezen.

Volgende week : GROCK, DE KONING VAN DE LACH

Einde

Onder ons!

HET GELE TEKEN TE HASSELT

ROLAND MARIS, van Hasselt, schrijft met het volgende : « Tussen de gemaskerden van Halfvasten kon men te Hasselt de hoofdfiguur van onze tekenaar E.-P. Jacobs opmerken. Dat « Gele Teken », was ik, beste Kuifje ! Ik had me namelijk in « Gele Teken » verkleed met zwarte hoed, infra-rode bril, wijde kapmantel, zwarte broek, handschoenen en schoenen, in één woord gezegd : juist zoals E.-P. Jacobs hem tekent. Ik heb zestig oude nummers van het blad, die ik nog in mijn bezit had, uitgedeeld.

Het zal E.-P. Jacobs waarschijnlijk wel goed doen, te vernemen dat zijn « Gele Teken » voor één dag niet alleen in zijn fantasie en op papier heeft bestaan, maar in levende lijve door de straten van Hasselt heeft gelopen ! »

En tot besluit van zijn brief vraagt Roland Maris, wanneer het vervolg verschijnt van « Het Sein staat op Rood ».

Onze medewerker Jacques Martin zal in het najaar eerst een vervolg van zijn Alexverhalen publiceren, alvorens hij nieuwe avonturen van Lefranc tekent.

WAT 'N BELEEFDE JONGEN !

Dat zegt iedereen van de duizenden jongens die fier hun KUIFJE's pet dragen, maar dan niet vergeten ze op tijd en stond af te nemen om hun eerbied te betonen aan alle personen die daar recht op hebben.

DOE ZOALS ZIJ : DRAAG EEN KUIFJE'S PET ! Overal verkrijgbaar van 40 F. af.

MEN BETAALT BIJ HET BUITENGAAN

TE Londen heeft een manager aangekondigd dat hij een boksmatch voor de titel van zwaargewicht zou organiseren tussen Rocky Marciano en Don Cockel. Hij zou de match op eigen kosten laten uitzenden door de televisie.

— Indien de TV-kijkers tevreden zijn, zo verklaarde de manager, dan zullen ze betalen « bij het buitengaan », d.w.z. dan sturen zij mij een shilling (wat meer dan 10 F.) voor deelname in de onkosten...

Dat is nogal gedurfd ! Een schouwspel presenteren aan onbekende sportliefhebbers, en alleen op hun eerlijkheid rekenen om de onkosten er uit te halen !

Dat is nu eens precies het tegenovergestelde van wat men wantrouwen noemt. Maar, wie weet? Misschien is men meer ontroerd door deze verregaande blijk van vertrouwen, dan door de beste controle bij de ingang. In ieder geval is het experiment zeer sympathiek.

Kuifje

OPROEP TOT DE ZONEN VAN LAMBIK

IN een van onze vorige nummers richtte ik een oproep tot onze vrolijke lezers om goede mopjes in te sturen naar de redactie. Zoals je in dit nummer kunt zien, heeft menige lezer deze oproep beantwoord. Ik hoop dat er nog veel jongens en meisjes naar de pen zullen grijpen en mij enkele goede mopjes sturen.

JUIST !

Leraar : Welke vier woorden worden door de studenten het meest gebruikt ?

Student : *Dat weet ik niet,* mijnheer !

Leraar : Zeer juist !

LASTIG GEVAL

— Maar, mijnheer, wat trekt u een lelijk gezicht...

— Dat komt omdat ik mijn bril kwijt geraakt ben, en ik kan hem niet gaan zoeken voor ik hem gevonden heb...

ONTMOETING

— Ik heb gisteren Jan gezien, maar hij heeft mij niet gezien...

— Ja, dat heeft hij mij van morgen verteld !

CLUBNIEUWS

ROESELARE

ROBERT SOENEN, Bakkerstraat, 5, Roeselare, laat me weten dat hij in de Rodenbachstede een nieuwe Kuifje's club heeft gesticht. Hij heeft reeds zeven leden : Eddy Degruyter, Erik Maes, Rudi Slosse, Erik Vandoorne, Roland van Poucke, Freddy de Grijse en Ronald de Brouwer.

Wie zich bij de nieuwe club wil aansluiten, gelieve eens aan te bellen bij Robert Soenen, of bij **Eddy Degruyter, Lindenstraat, 30, te Roeselare.**

Er wordt aan sport gedaan, en tijdens de vacantie zal de nieuwe club trektochten maken en kamperen.

WOUTER Westers, Jan Schaap en Frits van Halewijn, uit Utrecht, lieten mij weten dat zij in hun stad een nieuwe KUIFJE's club hebben opgericht en zij vroegen mij een oproep te richten tot de Kuifjeslezers uit het Utrechtse.

Ik zou dat wel graag willen doen... maar dan zouden deze drie vrienden hun adres moeten vermelden, en dat waren zij jammer genoeg vergeten.

Zenden jullie mij dat zo gauw mogelijk ?

NEEM NU JE BESLISSING STICHT DEZE WEEK NOG EEN KUIFJE'S CLUB !

DOUCY

OP een dag kwam vader thuis met het verrassend nieuws, dat als ik op school mijn best deed, ik een hondje zou krijgen als geschenk. Ik deed natuurlijk alles wat ik kon en had ook een goede uitslag. Toen mocht ik een hondje halen. Mijn hart popelde van verlangen. Het was een klein snoezig diertje dat me met zo'n lieve oogjes aankeek. Het was trouw. Iedere morgen als ik opstond kwam het me kwispelstaartend tegemoet en sprong met kleine wipjes op me, alsof het zeggen wilde : speel met mij. Spijtig genoeg heeft het beestje zich op een dag op straat gewaagd en het werd overreden. Toen moest ik 's morgens niet meer wachten om het te zien.

Een hondje is het trouwste van alle dieren en je kunt er veel plezier aan beleven. Bescherm de honden en plaag ze niet !

Robert VELLEMANS, van Oostende.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.
Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidore Gerardlaan, 9, Brussel. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.
Publiciteit : PUBLI-Art
KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro : 199.334.
Abonnement : 4 fl. per kwartaal.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	70 F
	6 maanden	135 F.
	1 jaar	265 F
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	80 F
	6 maanden	155 F
	1 jaar	300 F

28-4-55

De Graaf van MONTE-CRISTO

DE SPROOJESPRINS

Dantès redt de edelmoedige Morrel voor de ondergang en besluit dan de drie gewetenloze heren, die hem in de gevangenis wierpen, te straffen...

61 WE zijn in het jaar 1838, juist drie en twintig jaar nadat de jonge Edmond Dantès, slachtoffer van een samenzwering, in een vergeethoek van de sombere burcht van If werd geworpen... Sedert enkele maanden sprak heel Parijs over een man die een grote, prachtige woning had gekocht op een van de voornaamste lanen van de stad en die zo rijk was als de zee diep. Bovendien was die man een geleerde en wist niemand eigenlijk waar hij juist vandaan kwam. Die man droeg de titel van graaf van Monte Cristo. Door zijn elegantie, zijn rijkdom en zijn spirituele conversatie was hij spoedig de meest gevierde en de meest gezochte man van de hoofdstad.

62 IEDEREEN wilde de graaf van Monte Cristo te vriend hebben, doch deze koos zijn relaties zorgvuldig uit en wenste slechts met drie families vertrouwelijker om te gaan : met de families Villefort, Danglars en Morcerf. Hij sprak heel zelden over zichzelf en zelfs zijn beste vrienden wisten weinig of niets over hem. Men wist dat hij twee jaar te voren in Griekenland een weesmeisje had aangenomen dat Haydé heette en waarvoor hij een vader was. Haydé was niemand minder dan de dochter van Ali-Pasja, die in zeer geheimzinnige omstandigheden overleed. Onze lezers weten nog dat Fernand Mondego, thans graaf van Morcerf, de vertrouwensman van Ali-Pasja was geweest.

63 HET is wel onnodig te zeggen, dat de graaf van Monte Cristo de ontsnapte Edmond Dantès is. Noch Danglars, noch Fernand, noch Villefort herkenden hem. Het was bovendien meer dan waarschijnlijk dat de drie schurken het bestaan van hun slachtoffer helemaal vergeten waren. Eén angstig ogenblik kende de graaf en dat was, toen hij aan zijn vroeger verloofde Mercedes, werd voorgesteld. Op het ogenblik dat deze laatste de bezoeker zag, werd ze doodsbleek en moest zich aan de deurstijl vasthouden om niet te vallen. Meer gebeurde er echter niet en Dantès kon er gerust in zijn, dat ook Mercedes hem niet herkend had.

64 TOEN belette niets hem zijn plan stap voor stap uit te voeren. Zijn rijkdom en zijn invloed openden alle deuren en weldra kreeg hij geheime inlichtingen over de drie personen, zijn beulen, die hij wenste te treffen. « Ik zal hen, zo dacht de graaf van Monte Cristo, treffen in wat hen het dierbaarste is : Villefort in zijn eer als rechtschapen man, Morcerf in zijn militaire deugden en... Danglars in z'n geld. Waar moet ik echter beginnen ? Het lot liet hem de kans niet daarover te beslissen. Het lot zelf wees Villefort als éérste aan en ziehier hoe...

65 NA de dood van zijn eerste vrouw, van wie hij een dochter, Valentine, had, was de magistraat voor de tweede maal in het huwelijk getreden. Z'n tweede vrouw was arm maar had veel ambitie. Zij wist dat Valentine eens de rijkdom van haar vader zou erven en er voor haar eigen zoon misschien niet veel zou afvallen. Dit maakte haar razend jaloers. Ze begon de dood van het jonge meisje te wensen. Het werd een obsessie en ten langen laatste wenste ze niet alléén die dood, ze was zo ver dat ze Valentine met eigen hand zou uit de weg ruimen. Slechts één vraag interesseerde haar: « Hoe Valentine ombrengen zonder dat iemand mij kan verdenken ?... »

66 OP zekere dag hoorde mevrouw de Villefort de graaf van Monte Cristo vertellen over een zeker elixir dat, in kleine hoeveelheden genomen, een prachtig geneesmiddel is doch waarvan een grote dosis de dood veroorzaakt... de dood zonder één spoor achter te laten. « En hebt u dit elixir ? » vroeg mevrouw de Villefort, die zich geweld moest aandoen om haar intense belangstelling wat in te tomen. « Ja, mevrouw, ik heb er een flesje van in m'n bureau staan. Het geneest m'n migraines. » Het idee, Valentine met dit elixir te vergiftigen, liet mevrouw de Villefort geen rust meer. Zij moest het flesje absoluut in handen krijgen.

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Chlorophyl en zijn vrienden hebben zich in een hooiopper verstopt om veilig te zijn voor de revolver van Anthraciet. Maar, de otter heeft honger en wil naar de rivier...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

Fred Leslie en zijn vrienden werden door de man in het zwart verrast en kunnen de onderaardse gang niet meer verlaten. Ze ontdekken echter een tweede gang. Fred kruipt er door en komt uit op het kerkhof van de dinosauriërs...

VALSCHERMEN BOVEN HET DAL

FRED stond rechtop tussen die opeenhoping van reusachtige gebeenten en kon zijn enthousiasme nauwelijks bedwingen. Wat er daar in die kuil lag was voldoende om vele palaeontologen-generaties gelukkig te maken. Op een dag, dat kon zo wat honderdvijftig millioen jaren geleden zijn, waren die reusachtige sauriërs op die plaats bijeengekomen ten gevolge van een of andere ramp. Misschien was het 'n aardbeving, misschien was het een overstroming. In ieder geval waren ze omgekomen op die kleine strook grond en in de loop der eeuwen hadden verschillende aardlagen de geraamten toegedekt. Veel later had de erosie dit vreemdsoortig kerkhof weer blootgelegd en thans had het toeval Fred Leslie naar deze plaats gevoerd.

ONDANKS z'n grote vreugde om deze ontdekking, vergat de jonge geleerde zijn vrienden niet die in de onderaardse gang op hem wachtten. Zij waren misschien intussen slaags geraakt met Grosjak en zijn handlangers en zouden zijn terugkeer met ongeduld tegemoet zien.

De dragers stonden bevend van schrik langs de wand van de kuil...

Vlug stapte Fred Leslie naar de uiterste rand van de kuil, die niets anders was dan een plaats door het water in de brokkelige rotsstenen uitgehold. Wat dieper lag een meer van alle kanten door dichtgegroeide rotshellingen omringd.

— Het is alles precies zoals oom Howard het optekende in zijn memoires, dacht Leslie. Ginds, aan de andere kant van het meer en achter de rotsen, moet er een tweede vallei zijn bewoond door een wilde Indianenstam. Misschien kunnen die mensen ons helpen bij ons werk. Maar, eerst en vooral moeten we van die verwenste Grosjak verlost geraken!

Fred talmde niet langer meer in de kuil maar kroop achteruit door de smalle gang terug. Vijftien minuten later was hij terug bij zijn vrienden en bracht hen op de hoogte van zijn ontdekking. Siburg en Blaines deden hun uiterste best om hun vreugde niet al te luidruchtig te uiten; ze wilden de vijand in geen geval dichter lokken! De drie geleerden troffen dan de nodige maatregelen om de gang, waarin ze waren opgesloten als in een muizenval, te ontruimen.

— Ik blijf hier, zei Fred. Indien Grosjak en zijn handlangers het vuur openen, moet er iemand zijn die hen van antwoord kan dienen. Moesten we hun vuur niet beantwoorden, zouden ze achterdocht krijgen en onze vlucht te vroeg ontdekken. Zodra jullie met de dragers en met het reisgoed in de kuil zijn, kom ik ook.

Terwijl Siburg, Blaines, Matteo en de dragers in het gat in de rotswand kropen en langs de smalle gang naar het kerkhof van de dinosauriërs liepen, lag Fred met zijn geweer in de vuist op de grond, gereed om iedere aanval van de man in het zwart af te slaan. Achter zijn rug hoorde hij het lawaai dat zijn vrienden maakten met de koffers een voor een op te hijsen. Wellicht hoorde Grosjak het ook? Fred besloot iets te doen om dat lawaai te overstemmen.

— Grosjak, wat wil je eigenlijk van ons? schreeuwde Fred. Waarom wil je ons verhinderen ons doel te bereiken? Wij zijn vreedzame geleerden, dat weet je trouwens...

Die woorden rolden als een donderslag onder de gewelven van de gang. Er volgde een korte pauze. Dan hoorde Leslie de stem van de man in het zwart:

— Het is nutteloos te parlementeren om tijd te winnen, professor. Ik heb je reeds gezegd wat ik wilde: geef jullie onvoorwaardelijk over en jullie zullen goed behandeld worden!

Toen de echos van Grosjak's stem weggestorven waren, luisterde Fred scherp naar het gerucht boven zijn hoofd. Neen, alles was stil. Siburg, Blaines en de dragers moesten nu reeds een goed eind in de gang zijn. Het was dus tijd hen te volgen. Alleen zou hij immers heel spoedig moeten wijken voor een aanval van Grosjak en zijn bende.

— Ik antwoordde je daarop reeds, Grosjak, schreeuwde Leslie terug. Mijn vrienden en ik zijn goed gewapend. Indien je ons aanvalt, openen we het vuur onmiddellijk!

Al roepend was Fred achteruit gegaan. Hij hees zich door de opening, verborg deze zorgvuldig met enkele grote stenen, en kroop opnieuw in de richting van het kerkhof. Hij stelde zich het teleurgesteld gezicht van man in het zwart voor, wanneer deze, vroeg of laat, zou ontdekken dat de geleerden hem te slim waren af geweest...

★

TOEN Leslie eindelijk in de kuil kwam, kon hij z'n ogen haast niet geloven... Wat was dat voor een spektakel? De dragers stonden ineengedoken, bevend van schrik tegen de wand van de kuil en psalmodieerden een klaaglied en Matteo, de gids, scheen hun angst te delen.

Blaines wees naar de reusachtige beenderen op de grond en zei:

— Ze beweren dat het ingeslapen demonen zijn. Indien we hier blijven zullen ze ontwaken en ons met haar en huid verslinden. We hebben er reeds al ons Latijn in gestoken om hen aan het verstand te brengen, dat het slechts beenderen zijn die niemand enig kwaad kunnen doen maar het is boter aan de galg. Ba, je kan nog beter algebra leren aan de rotsen!

Fred had moeite om zich te beheersen. Was het voor de drommel dan nog niet voldoende, dat die man in het zwart hen om geheimzinnige redenen naar het leven stond? Moesten de dragers dan werkelijk nog met hun praatjes over duivels en andere slechte geesten voor de dag komen om de expeditie helemaal te doen mislukken? Fred keerde zich naar hen en wou zeer energiek optreden, als een dof geronk aan de hemel alle lawaai deed verstommen.

— Alweer vliegtuigen, zei Siburg.

Ze liepen met z'n drieën naar de rand van de kuil en speurden de hemel af. Nergens konden ze de geheimzinnige vliegtuigen echter ontwaren. Plotseling wees Fred Leslie naar een stip vlak boven het onbekende dal waar, indien men oom Howard mocht geloven, wilde Indianenstammen woonden.

— Kijk! Kijk goed!

Een dozijn grote, bleke bloemen openden hun kelk tegen de donkerblauwe hemel en daalden langzaam. Eindelijk verdwenen ze achter het meer...

Siburg sloeg met zijn rechtervuist in zijn linker handpalm en riep:

— Bij de horens van Lucifer! Ik wil bij de duimen opgeknoopt worden, indien dat geen valschermen waren!

De reus vergiste zich niet. Uit de geheimzinnige vliegtuigen werden inderdaad valschermen neergelaten boven de onbekende vallei. En, «wat» er ook aan die valschermen bengelde, men kon er stellig van overtuigd zijn dat het niet voor die wilde Indianen bestemd was...

HET GEHEIM VAN DE MAN IN HET ZWART

Avonturenroman van Hendrik Vernes. — Geïllustreerd door Ref.

VOLGENDE WEEK:

GROSJAK SLAAT TOE

ALEXANDER FLEMING ONTDEKTE DE PENICILLINE BIJ TOEVAL

DE mens heeft tijdens zijn leven met heel wat vijanden af te rekenen. Met het woord vijand bedoelen we niet datgene wat men er gewoonlijk onder verstaat, we hebben het hier over het onzichtbare leger van microben, dat de mens verzwakt, ziek maakt en zijn dood veroorzaakt. We kennen geen pestepidemies meer en typhus mogen we geen plaag meer noemen, maar er zijn andere boosaardige ziekten waartegen de geneesheren voortdurend strijden.

De Hollander Antony van Leeuwenhoek ontdekte in 1683 het bestaan van de microben. Van de ontdekking tot de vaststelling, dat die microben ons een goed deel ziekten brachten, was een grote stap en het zou tweehonderd jaar duren, vooraleer het zo ver was. Louis Pasteur slaakte de eerste alarmkreet en bewees, dat men de microben kon bekampen door de besmetting tegen te gaan of door sterelisatie. De antiseptica of desinfecterende middelen verschenen op het toneel. Deze middelen doden de microben, maar zijn niet zonder gevaar voor het menselijk gestel. Men moet er dus voorzichtig mee omspringen.

EEN GROOT MAN

DE Britse bactereoloog, Alexander Fleming, bracht de microben de genadeslag toe en hij zal de geschiedenis ingaan als een van de grote weldoeners van de mensheid. Alexander Fleming stierf zes weken geleden te Londen. Hij was een levendig en opgeruimd man, die veel zin voor humor had. Hij was een zeer eenvoudig en bescheiden man, die nooit over zichzelf en zijn eigen prestaties sprak, zelfs niet nadat heel de wereld hem zoveel lof (verdiende lof) had toegezwaaid. Niet minder dan 267 decoraties werden hem toegekend en in 1945, kreeg hij, samen met Howard W. Florey en Ernst B. Chain, de Nobelprijs.

GENIE EN TOEVAL

WANNEER men Fleming geluk wenste met zijn grote ontdekking, antwoordde hij glimlachend : « Het is een toeval, weet je ! ».

Was de ontdekking van de penicilline, in September 1928, in het laboratorium van het St-Mary Hospitaal te Londen, een toeval, het feit dat de geleerde daar reeds vier en twintig jaar ononderbroken werkte en experimenteerde, was het niet.

In een bokaal met microben was er een stofje gedrongen en dank zij dit stofje werden millioenen mensenlevens gered! Fleming stelde vast, dat de microben gistten en er een vlek schimmel gevormd was. Indien Fleming de bokaal weggegooid had, ware er nooit penicilline geweest. Maar hij was een kalm en methodisch man. Hij bekeek de schimmel aandachtig en bemerkte, dat er rond de schimmel, een neutrale zone geschapen was, een zone waaruit de microben verdwenen waren ! Onder de microscoop zag de geleerde, dat de schimmel niets anders was dan de minuscule paddestoel « penicillium notatum ».

Sir Alexander Fleming deelde zijn bevindingen mee aan andere geleerden. Ze waren geestdriftig, maar dan werd de zaak vergeten. Fleming echter gaat stapsgewijze verder met zijn opzoekingen en komt weldra tot de vaststelling, dat zijn « paddestoel » een krachtiger microbendoder is dan alle bestaande antiseptica. Hij heeft zijn schimmel « penicilline » gedoopt, maar slaagt er niet in er een grote kwantiteit van te kweken en als practische remedie te gebruiken. Na tien jaar zoeken, bergt hij de bokalen op en wijdt zich aan andere problemen.

ALS DE NOOD HET HOOGST IS...

DE oorlog breekt uit. Er zijn duizenden gewonden in de Britse ziekenhuizen en de chirurgen vragen de regering met aandrang om maatregelen te treffen om de wondbesmetting, die zoveel mensenlevens kost, met man en macht te bestrijden. Zo kwam het, dat men Fleming vroeg zijn penicilline boven te halen. Een groep geleerden van Oxford zette zich aan het werk. Zij beschikten over onbeperkte middelen en alles waaraan het Fleming, tien jaar vroeger, ontbroken had. In de winter 1940-1941 hadden de geleerden hun doel reeds bereikt : de penicilline kon in grote hoeveelheid vervaardigd en met groot succes toegediend worden aan de gewonden. Toen bleef er nog slechts één stap te doen : de penicilline over heel de wereld te verspreiden. Het zijn de Verenigde Staten met hun uitgebreide financiële mogelijkheden, hun reusachtige laboratoria die deze taak tot een goed einde brachten.

DOOR de ontdekking van de penicilline opende Alexander Fleming de geleerden een nieuwe weg. Na de penicilline kwamen de antibiotica, zoals streptomycine, aureomycine, terramycine, erythomycine, magnamycine, soframycine en nog andere die allen veel krachtiger zijn dan penicilline.

Sir Alexander Fleming is niet meer, maar over heel de wereld gedenkt men hem eerbiedig en dankbaar. De schuchtere man, die officiele recepties vluchtte om een landschap te konterfeiten, leeft voort in het hart van vele zieken die hem hun genezing danken.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Johan komt op het kasteel van hertog Corsiani en verklaart dat hij baron Hughes zoekt. Corsiani veinst Hughes niet te kennen...

(Wordt voortgezet.)

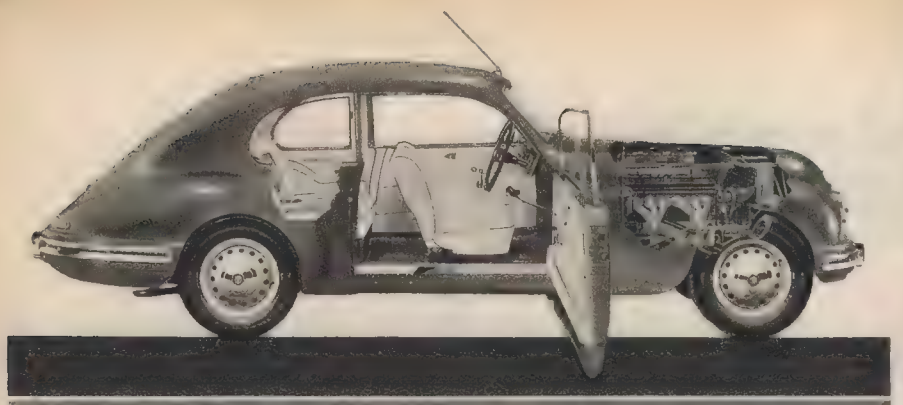

DE BRISTOL 401

OF deze wagen schoon of lelijk is, daarover kan men sterk van mening verschillen. Er zijn mensen die er niet veel moeten van hebben, want, zeggen ze, dat is geen auto meer, maar een vliegtuig op wielen.

Anderen daarentegen vinden het een ideaal gestroomlijnde wagen.

Ik houd van de Bristol 401, om de volgende redenen : zijn comfort, zijn motor, en zijn baanvastheid zijn werkelijk buiten-

gewoon goed ! (En er is gelukkig niet zoveel chroom aan verspild als aan de nieuwe Amerikaanse wagens.)

De 100 P.K. motor draait zó zacht, dat men zonder de toerenteller op het instrumentenbord, tweemaal zou starten, want men hoort noch voelt de motor draaien.

Van zo haast men zijn voet op het gaspedaal zet, schiet de wagen vooruit. Zodra men op de baan aan een normale snelheid rijdt, hoort men de motor zachtjes zoemen, en dat gezoem is muziek in de oren van echte autoliefhebbers !

De drie hoogste versnellingen zijn gesynchroniseerd, de eerste daarentegen niet. In de stad is dat zeer aangenaam ! Men kan, van zodra de motor werd aangezet in de eerste versnelling gaan, alleen maar door de voet op het gaspedaal te zetten, en dat is werkelijk nuttig.

De Bristol 401 neemt de bochten dat het een plezier is : hij beantwoordt gehoorzaam de kleinste druk van een vinger, en hoe scherp ook de bocht, een goed chauffeur kan hem steeds in volle veiligheid nemen.

De technische volmaaktheid, de luxueuse carrosserie, en het gezellig comfort doen deze wagen in de categorie van de luxetouringwagens onderbrengen.

Het instrumentenbord is zo volledig als men het zich maar indenken kan, en de zorgvuldige afwerking van het kleinste detail, maakt van de Bristol 401 een « hors série wagen », die jammer genoeg door zijn hoge prijs buiten het bereik valt van de meeste beurzen.

Bij een proefrit met de Bristol 401 bereikte ik de 160 km/chrono op de baan van 's Gravenbrakel naar Tervuren, zonder veel moeite, en bij deze snelheid bleef de wagen veilig rijden.

Eén enkel bezwaar maar : ten gevolge van de stroomlijn zijn de mensen, die achteraan in de auto plaats nemen, verplicht hun hoed af te nemen... Maar dat is dan ook maar een heel klein bezwaartje, want de Bristol 401 is geen « voiture de maître », maar wel een sportieve auto, die men zelf stuurt, en niet in handen geeft van een chauffeur in livrei.

WAAROM IK EEN

HELVA type KUIFJE

VERKOOS

Omdat ze twee wijzerplaten heeft. Thans ben je student, dus heb je de WIJZERPLAAT VOOR JONGENS nodig.
Morgen ben je volwassen, ben je misschien zakenman en dan heb je de WIJZERPLAAT VOOR GROTE MENSEN.
Dit is het beste bewijs dat de fabrikant zelf heeft voorzien, dat je uurwerk vele jaren zal meegaan.

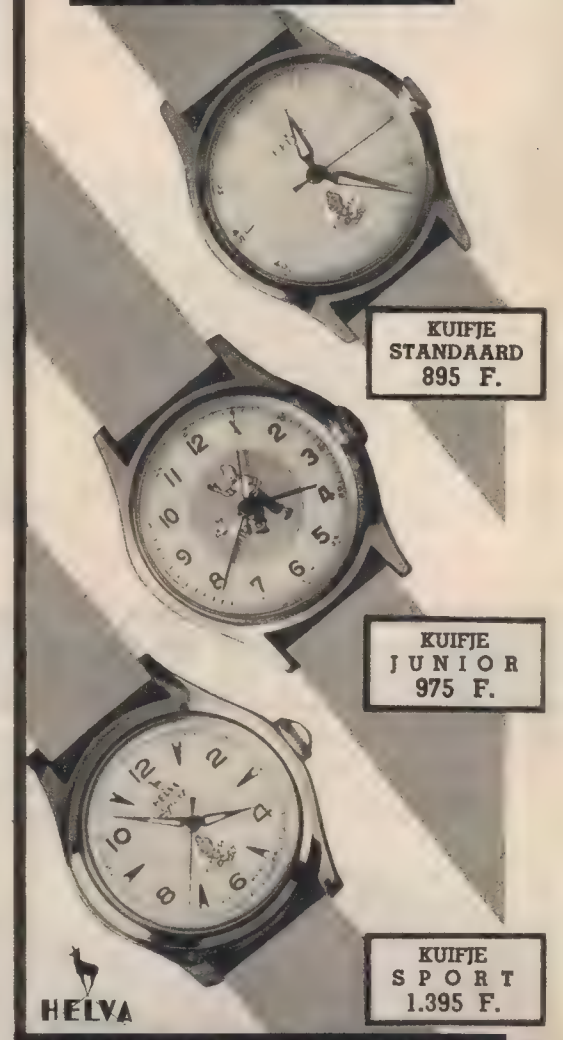

KUIFJE STANDAARD 895 F.

KUIFJE JUNIOR 975 F.

KUIFJE SPORT 1.395 F.

HELVA

Bij ieder HELVA uurwerk van het TYPE KUIFJE, krijg je een bon voor een tweede wijzerplaat !

Publi-Art

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

GEHEIME OPDRACHT IN DE WOESTIJN

EINDE

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

De verdwijning van de microfilms wordt in militaire kringen als zeer ernstig beschouwd. In het hoofdkwartier werd een geheime vergadering gehouden

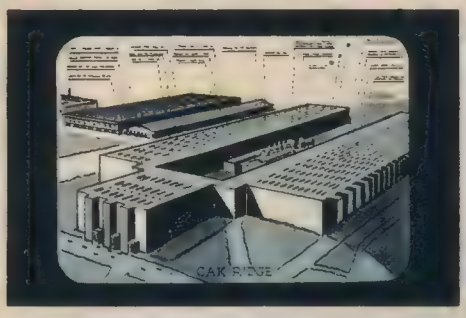

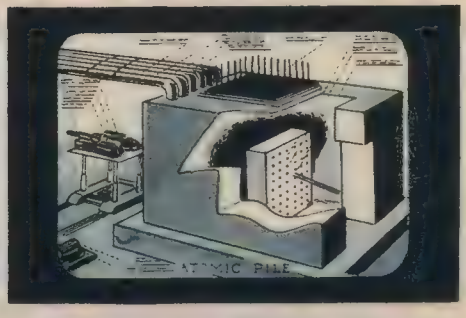

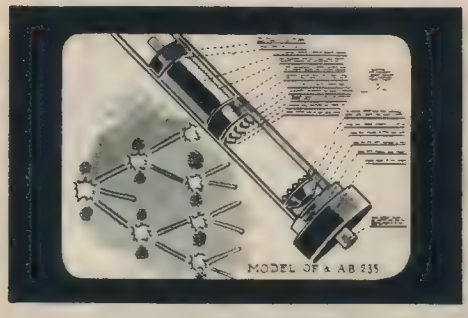

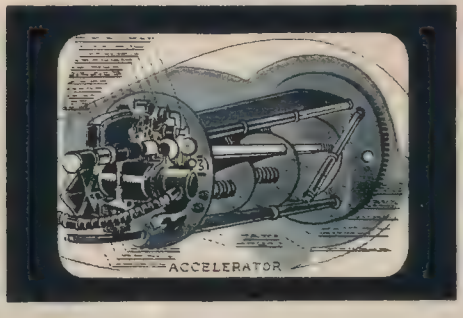

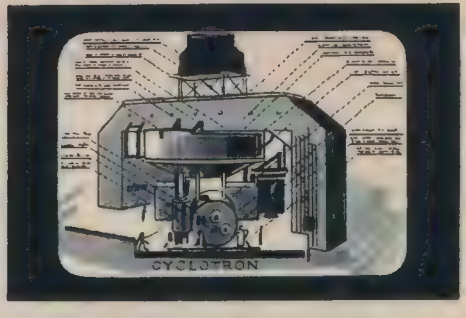

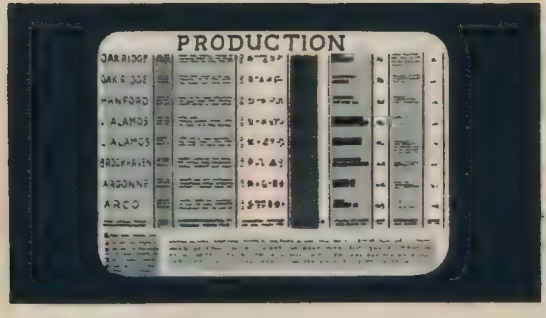

(Wordt voortgezet.)

DE BARAKA

VERHAAL DOOR YVES DUVAL — GEILLUSTREERD

DE legioensoldaat Vladimir Tartass stond onder mijn bevel, van de eerste dag dat hij opgenomen werd in het tweede bataljon van het Vreemdelingenlegioen. Vladimir was een reus van een vent, niet bijster slim, maar sterk als een os, en zo koppig als een ezel. Wanneer ik hem zei :

— Maar jij vervloekte stijfkop, waarom ben je toch altijd zo koppig ? dan keek de reus me aan met twee grote verwonderde kinderogen.

— Luitenant, ik weet wel dat ik niet slim ben. Nadenken vermoeit mij geweldig, en zo komt het, dat ik, wanneer ik mij eindelijk een opinie heb kunnen maken over een bepaalde zaak, niet vlug van mening verander...

TOEN Tartass zijn eerste voet op Afrikaanse bodem had gezet, had hij reeds de gelegenheid gekregen met zijn reuzenkracht een dienst te bewijzen aan een inboorling. Een arme leurder vente met zijn ezeltje langs de kaaien. Ten gevolge van een verkeerde stap, ging het dier in het water vallen. Gelukkig kwam Tartass daar juist voorbij, en hij was vlug en sterk genoeg om het ezeltje bij de staart te grijpen en te beletten dat het in het water viel.

— Baraka Allah oe fikoem! riep de Arabier en maakte daarbij ontelbare salamaleks. Een wapenbroeder van Tartass vertaalde de zin :

— God behoed U !

Daarna gingen de twee soldaten een glas wijn drinken, en er werd niet meer gesproken over het voorvalletje.

Maar toen Vladimir twee maanden later de enige was die naar de kazerne terugkeerde zonder één schrammetje, na een gevecht met opstandelingen, riep de sergeant :

— Wel, jij bent met de helm geboren, kerel ! en hij toonde aan de manschappen hoe twee kogels blijven steken waren in de kogelriem van de reus !

Commandant Dominique, een echte woestijnrat, die reeds twaalf jaar diende in het Vreemdelingenlegioen, zei met bewondering :

— Wel, die kerel is werkelijk gedekt door de baraka !

Meer was er natuurlijk niet nodig voor Tartass om zich onkwetsbaar te achten. Vladimir was van nature een dappere kerel. Van die dag af was hij niet alleen de dapperste van het bataljon, maar tevens de stoutmoedigste. Het eigenaardigste van het geval is, dat die stoutmoedigheid hem niet duur te staan kwam. Telkens men een vrijwilliger vroeg voor een gevaarlijke opdracht, sprong de enorme Tartass het eerst naar voren uit de rij, alsof die opdracht hem van rechtswege toekwam. Op die wijze had de reus reeds heel wat vermeldingen op het dagorder en zelfs korporaalstrepen verdiend. Tartass was natuurlijk de populairste figuur van heel het regiment.

Wanneer de spahi's 's avonds op de terrassen van de café's van Sidi-bel-Abbès zaten, gaven ze elkaar een duwtje met de ellebogen en wezen ze hem met de vinger na :

— Kijk, daar gaat hij ! Die man is beschermd door de Baraka...

Maanden gingen voorbij... Ons bataljon bevond zich in de Midden-Atlas. Wij achtervolgden er een sterke roversbende, die de dorpen op beestachtige wijze aanviel en te vuur en te zwaard zette. Men kon niet tot een geregeld gevecht geraken om de hele bende onschadelijk te maken. Zij waren gespecialiseerd in de guerrilla en weigerden iedere ontmoeting. Het werd een uitputtende reeks hinderlagen en overvallen. Achter ieder struikgewas moesten we een scherpschutter zoeken.

Op een morgen wou commandant Dominique met een dozijn mannen en ikzelf een verkenning maken in een gebied dat we moesten zuiveren. Over een ravijn lag er een houten brug, die daar waarschijnlijk door een of andere herder was aangebracht. De commandant had ons teken gedaan even op hem te wachten, en was alleen naar de brug getrokken om van daaruit de horizon met zijn verrekijker te onderzoeken. Toen hij zich omdraaide om terug te keren, viel een schot, en de officier stortte languit neder met zijn neus tegen de brug.

Sergeant Priscott, een rosse Engelsman, was reeds opgesprongen, maar hij kon geen drie stappen doen, of hij werd door een tweede schot aan de schouder gekwetst. Priscott draaide een paar maal rond, en kon nog wankelend de plaats bereiken, waar wij ons verschanst hadden.

— Vervloekt, bromde een oude ijzervreter die naast mij lag, de « Chleus » hebben daar aan de overzijde enkele scherpschutters opgesteld. Al wie het waagt over de brug te trekken, wordt neergeschoten als een vulgair konijn...

Ik voelde mij geneigd mijn overste te hulp te snellen, maar m'n plicht beval mij als enige gezonde officier aan het hoofd van m'n afdeling te blijven.

— Indien Tartass nu maar hier was ! zuchtte iemand, die kerel met zijn Baraka, die zou er wel over geraken !

— Wil ik hem halen ? Als je mij de toelating geeft, luitenant, kan hij binnen de tien minuten hier zijn !

— Maar zijn jullie allen gek geworden ? riep ik nerveus. Jullie menen waarschijnlijk dat die kolos onzichtbaar is ? Als jullie denken dat hij er over kan, dan kan ik er ook over, en dat ga ik jullie bewijzen...

Ik spronk op en vloog vooruit. Aan de voet

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

DOOR RAYMOND REDING

van de brug werd ik bestookt door een hagel van kogels. Men schoot mijn kepi van het hoofd, en in mijn linker bovenarm voelde ik een schok, als van een zweepslag. Een andere kogel scheerde rakelings langs mijn voorhoofd en nog een andere ging door mijn arm. Ik voelde dat ik het bewustzijn verloor. Niettemin kon ik nog terugkeren naar m'n manschappen. Ze waren razend van woede. In het Vreemdelingenlegioen is het een oude traditie, nooit een man in de handen van de vijand te laten, zelfs al is hij dood ! Ik moest al mijn gezag doen gelden, om mijn mannen te beletten zich op hun beurt aan het gevaar bloot te stellen.

— Er blijft ons niets anders over, zei ik, dan weer naar de vlakte te gaan, en rond de ravijn te trekken, om hen dan in de rug aan te vallen.

Intussen was heel het bataljon, verontrust door het geweervuur, ons te hulp gekomen. Alle soldaten lagen plat op hun buik tegen de helling. Zo haast een hoofd boven een rots verscheen, floot een vijandelijke kogel. Steeds werd er verduiveld raak geschoten ! Vladimir Tartass was tussen mij en kapitein Dartet geslopen, die nu het bevel had overgenomen.

— Laat mij dat zaakje opknappen, kapitein ! zei hij op een zelfzekere toon.

— Neen, Tartass ! Zij zouden je neerkogelen zoals de anderen...

— Dat is niet zeker ! Geef mij enkele granaten. Indien ik tot in het midden van de brug geraak, dan bezorg ik hen een geschenk, dat hen wel tot zwijgen zal brengen...

— Primo : nooit geraak je levend tot in het midden van de brug ! Secundo : indien je er toch geraakt, dan zou je nooit je granaten zo ver kunnen werpen, antwoordde de kapitein.

Maar de korporaal luisterde reeds niet meer. Met zijn geweldige handen vol granaten, stormde hij als een stier vooruit, het hoofd vooruit !

— Maar hij is helemaal gek ! riep ik.

— Ja, dat is een zelfmoord, stotterde kapitein Dartet.

De reus had nog maar vier stappen gedaan over de brug, of een kogel deed hem neerzakken. We dachten allen dat hij dodelijk was getroffen. Hij kwam niettemin overeind en liep waggelend als een dronkaard verder. Een tweede kogel bracht hem opnieuw tot staan.

Dank zij een bovenmenselijke inspanning slaagde Tartass er in op handen en voeten nog aarzelend vooruit te geraken. Toen hij zich eindelijk dicht genoeg bij het doel achtte, richtte hij zich nogmaals op, en wierp al zijn granaten naar de vijand. De kogels floten rond zijn hoofd, maar de zes granaten bereikten allen hun doel ! Daarna liet hij zich langzaam achterover vallen.

— Vooruit ! Vooruit ! Met de bajonet op 't geweer ! beval kapitein Dartet. Als één man was gans het bataljon recht gesprongen, en zonder de minste reactie van de « Chleus » geraakte ze over de brug. Achter de rotsen vonden ze zeven Arabieren, allen dodelijk getroffen door de granaten van Tartass !

Commandant Dominique had een kogel in volle borst gekregen, maar hij bracht het er levend van af.

Enkele weken later mocht ik ook het hospitaal verlaten. Tartass had het echter erger te verduren. Hij moest twee pijnlijke operaties ondergaan, en zes maanden in het hospitaal blijven. Toen ik hem ging gelukwensen bij de overhandiging van de hoge onderscheiding die hem in zijn bed werdt uitgereikt, zei ik lachend:

— Wel, je beruchte Baraka heeft toch niet belet dat men je heeft doorzeeft !

— Ja, luitenant, maar zonder de Baraka zou 'k mijn ereteken beslist ten posthumen titel gekregen hebben !

ZIEHIER DE NIEUWE REEKS VAN

« ZES KUIFJE'S CHROMO'S OVER DE

AUTOMOBIEL

Dit is een van deze zes chromo's :
de F.N.-wagen De Cosmo, uit het jaar 1898 (België).
Alvorens deze eerste wagen te bouwen in de F.N.-fabrieken, te Herstal bij Luik, had de Italiaan De Cosmo veel gereisd, vooral door Frankrijk en Engeland. De Cosmo bouwde talrijke wagens tijdens zijn vruchtbare carrière.

ALBUMS

WIJ herinneren je er aan dat er prachtige albums bestaan, waarin je je KUIFJE's **chromo's** netjes kunt klasseren, en waarin je bij iedere chromo een interessante uitleg vindt. Ieder album kan, naast de verklarende teksten, **60 KUIFJE'S CHROMO'S** bevatten.

Momenteel beschikbare albums :

1. **DE LUCHTVAART (Oorsprong tot 1914)** 50 F. Luxeuitgave in linnen band 60 F.
2. **DE LUCHTVAART (Oorlog 1939-1945)** 50 F.
3. **DE AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900)** 50 F. Luxeuitgave in linnen band 60 F.
4. **DE MARINE** 40 F. - Luxeuitgave in linnen band 60 F.

Ze zijn verkrijgbaar : A) In de KUIFJE's winkel, Lombardstraat, 24, Brussel. B) Franco met de post tegen storting van de vermelde som op P.C.R. 1909-16 van KUIFJE-Brussel

Stuur je bons naar KUIFJE, Dienst T, Lombardstraat, 24, Brussel

JE VINDT DE KUIFJE's BONS OP DE PRODUCTEN :

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

GOED NIEUWS ! OP DE FLESJES SPUITWATER « WHIP » EN AMERICAN ORANGE DRINK « JU'CY » STAAT ER THANS EEN KUIFJE'S BON !

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

DOOR WILLY VANDERSTEEN

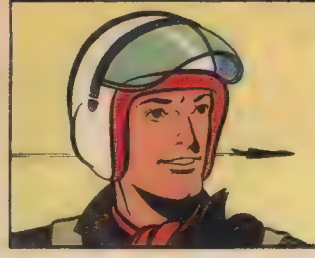

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

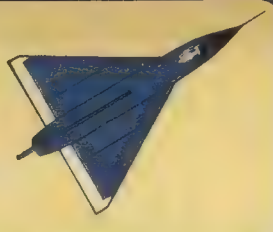

Tijdens een proefvlucht steeg de « Blauwe Driehoek » tot op 40.000 meter. Iedereen is gelukkig om deze prestaties behalve piloot Blyton, die sombere plannen koestert...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

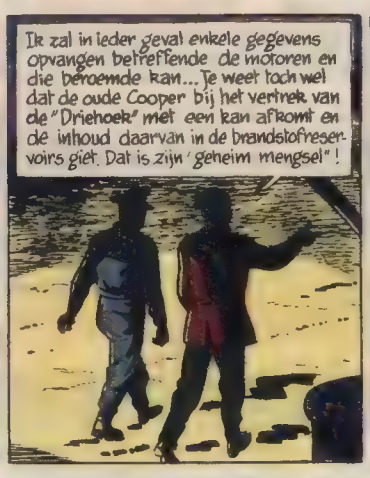

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Een dief drong de villa van Lambik binnen en ging aan de haal met het kostbaar Grieks document, dat onze vriend in de vaas ontdekte...

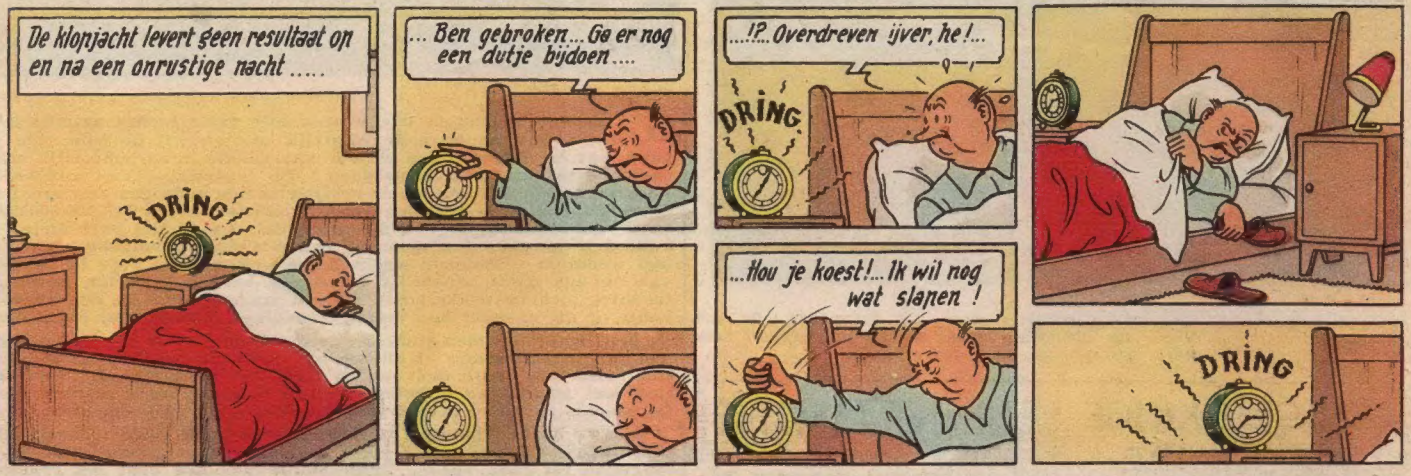

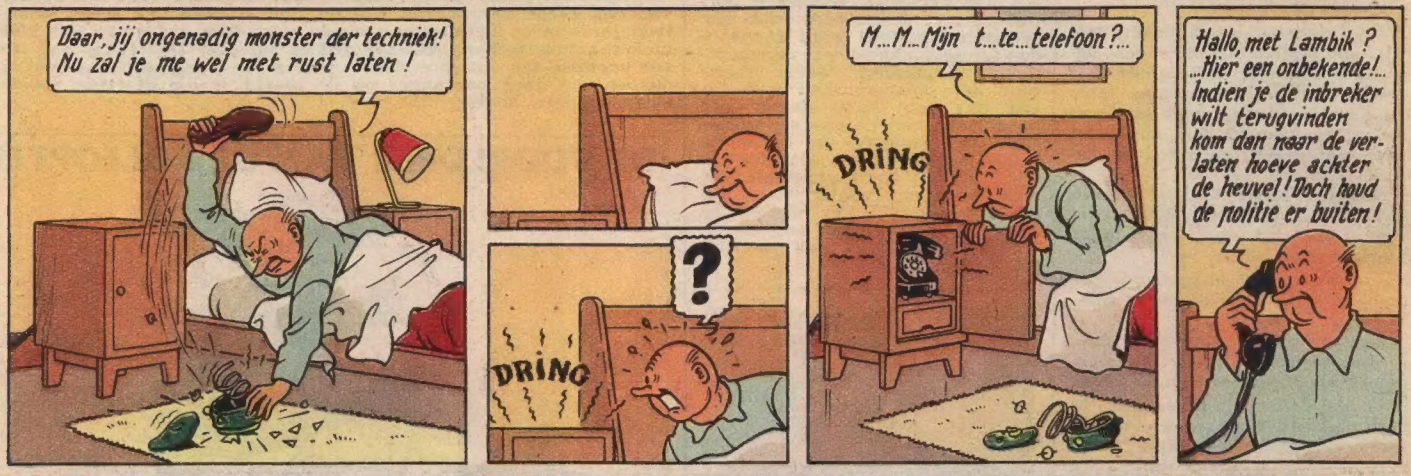

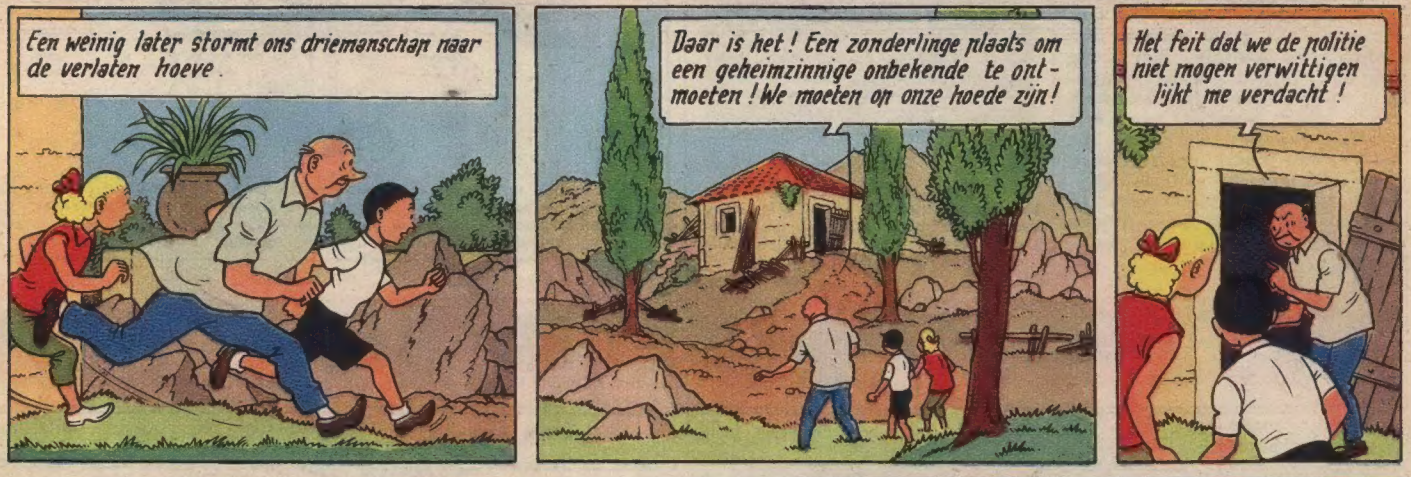

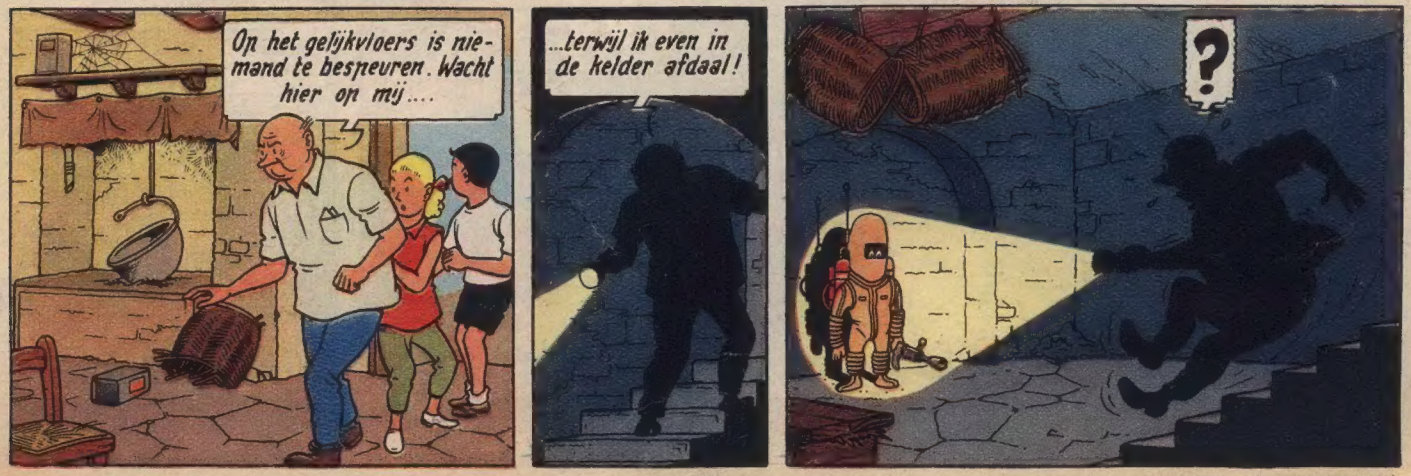

(Wordt vervolgd.)

Een stilleven bekoort niet alleen schilders maar ook fotografen, die met enkele pittoreske voorwerpen een compositie maken die het oog bekoort door het lijnenspel. Beproef ook eens enkele stillevens !

DE POST

HET VLIEGTUIG VAN DE TOEKOMST

HET vraagstuk van de dag is voor alle grote luchtvaartmaatschappijen : wat, en op welk ogenblik moeten wij bestellen om over twee jaar en dan voor een periode van enkele jaren behoorlijk met de concurrentie te kunnen meedoen ? De levertijden van commerciële vliegtuigen zijn nl. lang en de erbij gemoeide bedragen zeer groot (een Super Constellation kost ongeveer $ 2.000.000, dat is 100.000.000 Bfrs); en de ontwikkeling is van die aard, dat een toestel snel dreigt verouderd te geraken ten opzichte van een daarop volgend nieuw type met wederom verbeterde eigenschappen. Men dient voor de bestelling van nu dus reeds behoorlijk inzicht te hebben in welke richting de techniek zich ontwikkelt ook op een langere termijn. Een verkeerde keuze op dit moment kan ernstige gevolgen hebben voor enkele jaren.

De keus waarvoor men staat is : gaan wij de grotere afstanden vliegen met jets of turboprops of blijven wij voorlopig bij de zuigermotoren ? Het motortype bestempelt steeds meer het vliegtuig zelf. Een vliegtuig met jetmotoren is beter geschikt voor de lange afstand, omdat het slechts rendabel is met grote snelheden op grote hoogten.

Voor de korte afstanden is althans de jet met vaste vleugel minder geschikt en zal over enige jaren de helicopter waarschijnlijk een belangrijke rol gaan spelen. Thans staat men nog voor het vraagstuk van een goede vervanging van de Douglas DC3, nu reeds meer dan twee jaren in de lucht en nog steeds het werkpaard is van vele kleinere luchtvaartmaatschappijen. Een feit is dat deze DC3 thans o.a. te veel aan snelheid ten opzichte van de modernere types heeft ingeboet, maar dat er nog geen vervanger op de markt is die dezelfde voordelige eigenschappen heeft.

DE VOORLOPER VAN DE KOLEOPTER

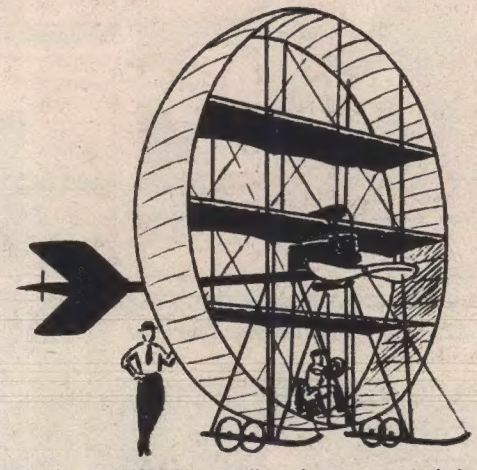

In nummer 11 van « Kuifje » publiceerden we een technische tekening van de ultramoderne Koleopter. Ziehier een tekening van de voorloper van dit revolutionnair toestel. Dit pionierstoestel werd tientallen jaren geleden gebouwd door de Duitse constructeur August Klein.

EEN GELUKKIGE FOTOGRAAF

EEN fotograaf uit München verloor verleden zomer een peperdure camera. Hij stelde het verlies pas enkele weken later vast en deelde het niet mee aan de politie, omdat hij zich niet kon herinneren waar hij de camera verloren had.

Onlangs kreeg hij het bezoek van een politieman, die kwam vragen of hij een auto bezat nummerplaat zo en zo.

— Ja zeker, antwoordde de man in kwestie aan de politieagent.

— En heb je soms geen fototoestel verloren, enkele weken geleden, mijnheer, vroeg de agent.

— Ja zeker, antwoordde de man met groeiende verwondering. Hoe weet je dat, mijnheer ?

Toen verklaarde de politieman dat een eerlijke vinder het toestel naar het politiebureau had gebracht en dat de politie de film had ontwikkeld en vastgesteld dat op verschillende foto's steeds weer dezelfde auto met dezelfde familie voorkwam. Ze hadden dan maar geïnformeerd naar de eigenaar van de autonummerplaat, en zo waren ze eindelijk op het spoor gekomen van de eigenaar van het fototoestel.

EEN LIEF TAPIJTJE!

GRAHAM SUTHERLAND, die o.a. het veel omstreden portret heeft geschilderd dat sir Winston Churchill werd aangeboden ter gelegenheid van zijn tachtigste verjaardag, werkt thans aan het ontwerp voor een tapijt dat een wand achter het hoogaltaar van de nieuwe kathedraal van Coventry zal versieren.

Dit tapijtwerk zal het grootste zijn dat ooit werd gemaakt. Het meet twee en twintig meter op dertien, zal 750 kgr wegen, en twee en half millioen kosten.

Het tapijtje zal pas in 1960 klaar zijn...

Kan je je voorstellen hoe fier kleine Janneman is ? Hij mag reeds mee met vader op de moto. Daar staan al zijn vriendjes naar te kijken !

Pat Rick en Mass Tick werden door El Mocco gevangen genomen. Deze laatste wil hen geselen...

PAT RICK EN MASS TICK in

Je houdt van de tekenverhalen van TIBET ? Schaf je

Tijl

EEN NIEUWE UITVINDING : DE HELISCOOTER

EEN naamgenoot van de beruchte Amerikaanse politicus Mac Carty, gaf in Wetchester, in de Staat New York, een demonstratie met zijn uitvinding : een eenspersoonshelicopter, waar men boven op het platform gaat staan. Men kan de helicopter staande besturen, na zich eerst goed te hebben vastgemaakt om het middel.

NOG EEN FILMFESTIVAL...

DE filmfestivals schieten tijdens de jongste jaren als paddestoelen uit de grond ! Er zijn er te Cannes, Venetië, Knokke, en in vele andere steden nog, want iedere badstad met enig allure, acht het thans noodzakelijk een filmfestival in te richten, al was het maar om enkele vedetten en honderden filmfan's te lokken.

Te Parijs gaat er in het Grand Palais, van 6 tot 16 Mei aanstaande, een groot nieuwsoortig festival door, waar 250 exposanten uit 16 Europese, Aziatische en Amerikaanse landen zullen aan deelnemen. Men heeft zich bij dat nieuwe festival niet beperkt tot de film, maar er eveneens de foto en de optiek bij betrokken, zodat men op die tentoonstelling o.m. een fotogravure in volle activiteit zal zien.

Onder de bezienswaardigheden van de tentoonstelling, voorziet men ook de *Volorama* welke een film geeft, die op het grootste scherm ter wereld zal geprojecteerd worden : 20 meter lang en 6 meter hoog ! De grootste, tot nu toe in de geschiedenis van de optica gebouwde telelens, zal men er eveneens kunnen bewonderen.

HET GROOTSTE KRUIS TER WERELD

OP een bergtop in het zuiden van de Staat Illinois zal een 150 meter hoog kruis opgericht worden, dat bij nacht zal verlicht worden en zichtbaar zal zijn tot op een afstand van 120 km ! In het kruis zullen meerdere kerken en kapellen ondergebracht worden. De bouwkosten worden geschat op 150.000.000 frank.

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S CLUB !

LEVE HET KUIFJE'S ZAAGWERK !

KLEURIGE plannen bieden je de gelegenheid allerlei decoratieve en nuttige voorwerpen uit te zagen. Je zult er veel pret aan beleven ! Je kan er je kamer mee versieren, en ze aan je vrienden tonen.

Volgende plannen zijn verkrijgbaar :

— Een kapstok;
— Een cactusrekje;
— Een wandversiering;
— Een blok voor wandkalender.

Te koop in alle gespecialiseerde winkels.

Voor alle inlichtingen, schrijf naar :

ETABLISSEMENTS
JACQUES, OBRA & CIE
17, RUE DES CARMES
LUIK

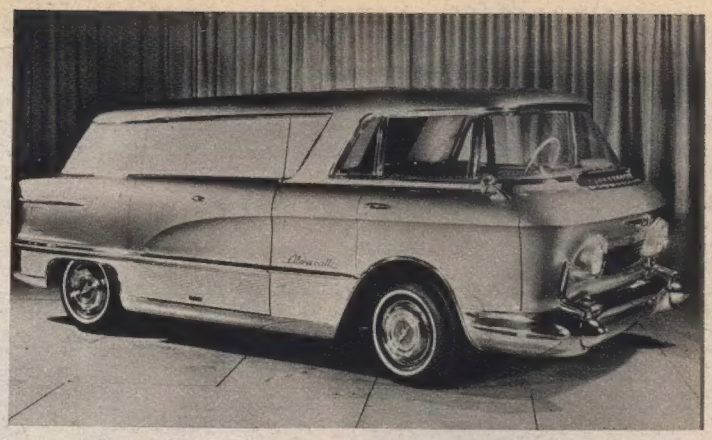

In Amerika springt men zo kwistig om met het chroom dat een camionnette, zoals deze nieuwe GM, meer gechromeerd is dan Europese personenwagens uit de hogere prijsklasse !

DE MAN DIE HET AANGEZICHT VAN DE WERELD HEEFT VERANDERD !

JE weet waarschijnlijk wel dat in vroeger jaren de mannen fier baard en snor droegen. Thans behoren die dingen tot het verleden. Kun je je vader, oudere broers, ooms, leraars en al de mannen uit je omgeving voorstellen met bakkebaarden, geitenbaarden, krijgshaftige snorren van allerlei maat en model ?

Herinner je je nog de foto die we in het Paasnummer van « Kuifje » van vóór enkele jaren publiceerden een « familiefoto » waarop de voornaamste medewerkers van het blad allen voorzien werden van deugdelijke snorren en baarden ?

Het is een vindingrijke handelsreiziger geweest, die aan de snor en de baard de oorlog heeft verklaard, en in de letterlijke en figuurlijke zin het aanschijn van de wereld heeft veranderd. De man heette King Gilette, en zag het levenslicht nu ongeveer een eeuw geleden te Leek Botten, in de Staat Wisconsin (U.S.A.)

King was een echte Amerikaanse zakenman. Hij wou meer geld verdienen, maar wist nog niet precies hoe en waarmee.

Als ik zeer veel geld wil verdienen, dacht King, dan moet ik een gebruiksvoorwerp in de handel brengen, dat *iedereen* nodig heeft. Goed, maar welk gebruiksvoorwerp ? King begon stelselmatig de lijst te bestuderen van de voorwerpen, die een man geregeld gebruikt. Hij werkte systematisch met al de letters van het alfabet, op zoek naar zijn schat.

Op zekere morgen van het jaar 1895 kwam de gelukkige fee « Fortuna » hem bezoeken : zijn scheermes sneed niet meer, en verveeld dacht King :

— Nu moet ik weer naar de kapper om mijn mes te laten scherp zetten.

En toen, ja toen kwam de inval : waarom niet goedkope en gemakkelijk vervangbare mesjes gemaakt,

waarmee ieder man zich zonder ergernis om botte scheermessen zou kunnen scheren ? Zonder een ogenblik te verliezen zette King Gilette zich aan het werk.

Het duurde niettemin acht jaar eer in October van 1903, zijn eerste scheerapparaat werd op de markt gebracht. De scheermessenproductie werd begonnen op een zolderkamertjetje te Botten. De bilan van het eerste jaar was treurig : het kapitaal van 5.000 dollar was uitgegeven, men had een schuld gemaakt van 10.000 dollar... en geen enkel scheerapparaat verkocht ! Om zijn scheerapparaat bekend te maken, had King er zelfs gratis uitgedeeld onder zijn vrienden en kennissen.

En dan kwam de wending : het nieuwsoortig scheerapparaat viel plots in de smaak van het publiek, want het jaar daarop had King 99.000 apparaten en 124.000 mesjes verkocht. Vier jaar later was zijn productie tot 13.000.000 mesjes gestegen !

En daarmee was de vindingrijke handelaar King Gilette meteen de koning (= King) van het scheermesje geworden !

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

dan terstond z'n nieuwe album « DE KAT ZIT IN DE ZAK » aan !

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

Kuifje en Haddock verlaten in zeven haasten het hotel waaruit professor Zonnebloem verdwenen is...

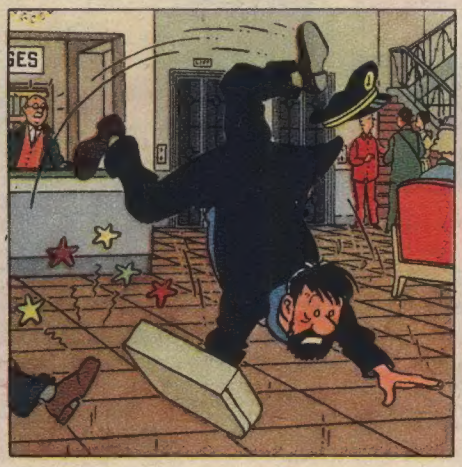

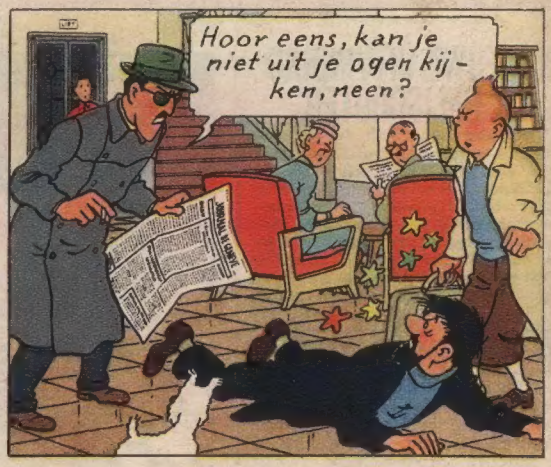

(Wordt voortgezet.)